

Я. Ю. Голобородько

Гринько Микола Григорович

ГРИНЬКО Микола Григорович (22. 05. 1920, Херсон – 10. 04. 1989, Київ) – кіноактор. Народний артист УРСР (1974). Учасник 2-ї світової війни. Працював у Запоріж. укр. муз.-драм. театрі (1946–55), в Укрконцерті (1956–63). Зіграв у виставах «Молода гвардія» О. Фадєєва, «Порт-Артур» О. Степанова, «В степах України», «Загибель ескадри», «Богдан Хмельницький» О. Корнійчука. Від 1963 – на Київ. кіностудії худож. фільмів ім. О. Довженка, де знявся у ролях: Кріпак-бунтар («Тарас Шевченко», 1951, реж. І. Савченко), Комісар («Загибель ескадри», 1965, реж. В. Довгань), Полковник («Ати-бати, йшли солдати», 1976, реж. Л. Биков), Никон («Ярослав Мудрий», 1981, 2 серії, реж. Г. Кохан), Іван Никифорович («Миргород та його мешканці», 1983, 2 серії, реж. М. Ілленко), Учитель («Звинувачується весілля», 1986, реж. О. Ітигілов; приз за кращу чол. роль на Респ. фестивалі у Дніпропетровську, 1988). Зіграв у знакових фільмах реж. А. Тарковського – Грязнов («Іванове дитинство», 1962), Данило Чорний («Андрій Рубльов», 1971), Нік Кельвін («Солярис», 1972), Працівник друкарні («Дзеркало», 1975), Професор («Сталкер», 1980). Актор з виразним порухом душі і вишуканою пластикою. Вміння поєднати ексцентрику з лірикою, кількома штрихами створити живий характер – гол. риси його артистизму.

Фотоілюстрації

Основні ролі

Водій-американець («Мир тому, хто входить», 1961, реж. В. Наумов), Директор школи («Авдотія Павлівна», 1967, реж. О. Муратов), Антон Чехов («Сюжет для невеликого оповідання», 1970, реж. С. Юткевич), Келлер («Один із нас», 1971, реж. Г. Полока), генерал Петров («Море у вогні», 1972, реж. Л. Саков), тато Карло («Пригоди Буратіно», т/ф, 2 серії, 1975, реж. Л. Нечаєв), Смелков («Зникла експедиція», 1975, реж. В. Дорман), професор Громов («Пригоди Електроніка», т/ф, 3 серії, 1978, реж. К. Бромберг), Єрмолін («Тегеран-43», 1981, реж. О. Алов, В. Наумов), Незнайомець («Вийти з лісу на галявину», 1987), Микола Чмутін («Пропоную руку і серце», 1988, реж. В. Соколов).

Рекомендована література

1. Борисова Є. Микола Гринько // Новини кіноекрану. 1977. № 2;
2. Кузнецов А. Николай Гринько. Москва, 1978;
3. Нечипоренко Ю. Р., Померанський Р. М. Микола Гринько. К., 1987;
4. Гринько А. Прикосновение. К., 1995;
5. Вергеліс О. Тато Карло в країні «диваків». Дві долі Миколи Гринька // Дзеркало тижня. 2006, 8–14 лип.

Бібліографічний опис:

Гринько Микола Григорович / Я. Ю. Голобородько // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31674>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).